

Mutató



A Békéscsabai Keresztyén Ifjúsági Egyesület kiadványa,
I. évfolyam 2. szám - 2009. április

A TARTALOMBÓL

Hajnal-várás
(3. oldal)

Egy békéscsabai norvég
(6. oldal)

Több, mint kosárlabda
(8. oldal)

Nyomor és luxus
tőszomszédságban
(10. oldal)

Pezsg' a tavasz

Gyermekkoromban észre sem vettem a tavaszt. Valahogy mindig mással voltam elfoglalva. A biciklimmal, a kisautóimmal, a focival, önmagammal. Csak a nyarat vártam.

Tizenkilenc éves, majdnem felnőtt lehettem, amikor Kisvárda környékén eszméltem a tavasz csodájára, azzal a döbbenettel, mint mikor a szilvafáról a hátamra esve szavamat vesztettem. Az a sok gyönyörű zöld levél, az ezerszínű virágocskák. Most is látom magam előtt a képet. Bennem van az út illata. Rájöttem, most indul az Élet, itt az én jelenlétemben.

Úgy vélem, ehhez a felismeréshez kell egy kis érettség, és még valami: egy nagyon kemény és hosszú tél. Kell az a sóvárgás, hogy végre legyen már meleg, lehessen lazán öltözködni, legyenek kint is színek. Ebben az időszakban gyakran látogattam időseket, segítettem nekik a begyűjtásban, a gyűjtősnak való fa nyelésben, és közben társalogtunk. Akkor tapasztaltam, hogy milyen emberpróbáló felkészülni a télre. Tüzelővel, szénnel és lelkileg is. Megrendített, ahogy láthatam, mit jelent egy idős számára ez az évszak. A mindennapos küzdelem a hideggel, a kilátástalansággal, a halál alattomos közelségével. Norvég ismerősöm mesélt édesanyjáról, aki Norvégia

Impresszum: Kiadja a Keresztyén Ifjúsági Egyesület; Főszerkesztő: Szikora István Felelős szerkesztő: Szikora Mihály Szerkesztők:

Bonnyai Anna, Bonnyai Eszter, Hrabovszki Rita, Kovács Dávid, Lipták Kata, Rébéli-Szabó Tamás, Szeverényi Ágnes, Szikora Mihályné
Honlap: www.kie.hu/bekescsaba Címünk: 5600 Békéscsaba, Kinizsi u.11.

A kiadvány a Szociális és Munkaügyi Minisztérium támogatásával valósult meg.



Folytatás a következő oldalon...

északi csücskében él. Télen hónapokig nem látják a napot. Vajon nekik mit jelenthet a tavasz, hogy várhatják az első fénynyalábot, az első rügyecskéket? Békéscsabán él a tót mondás: „Marec, poberaj sa starec!” azaz ”(Itt a) március, szedelőzködj (készülődj) öreg!”; a tél végére, a tavasz elejére fogy el az erő, a kitartás.

A tél elvesz meleget, erőt, színt, örömet. Nagyon rossz elveszteni valamit. Talán a legrosszabb. Megvan ennek a pszichológiája: sokk, düh, fásultság, beletörődés. Akár kis dologról legyen szó, akár a legkedvesebbéről, egyetlen gyer-mekről vagy apáról.

A tavaszban ott az ígéret, hogy újjászületik mindaz, ami már elveszett,

meghalt. Mi is szem-besülhetünk azzal, hogy egyedül vagyunk, kilátástalan a helyzetünk, életünk szürke, örömtelen, céltalan. Elveszettek vagyunk. A Húsvét a megtalálásról szól, hogy van remény, öröm, erő, szeretet. Isten gondolt ránk és már régen segített nekünk, mikor még nem is tudtuk, hogy szükségünk lehetne rá. Békéscsabán tavaly gyűltek először össze fiatalok és idősebbek a hajnalvárásra. A sötét éjszaka és a pirkadat határán találkoznak és énekekkel, felolvasásokkal várják a hajnalt, az első fényeket, ahogy az asszonyok is láthatták a nap-felkeltét Jézus sírjánál. Ez egy maradandó élmény, és segít jobban átélni a Húsvét üzenetét, ami nem a nyuszival, sonkával és a pálinkával azonos.

Április van. Hevesen tűz a nap. Valahogy nem úgy van most, mint volt régen, nem az az UV sugárzás éget. Ma már a tavasz is más. Mostanában mintha el is maradna, a tél után már egyből a nyár jön. Hogy hiányoznak a hosszú tavaszok! De én így is szeretem ezt a rövidke évszakot, jobban, mint a forró nyarakat.

ska

az írás a Biblia és Sütő András: Anyám könnyű álmot ígért című írásának felhasználásával készült



Hajnal-várás

Hajnal. A nap azon időszaka, ami a reggelt előzi meg. Amikor még nincs teljesen világos, de a sötétség már elmúlt. Harmat lep be mindent, csicse-regnek a madarak, kukorékolnak a kakasok. Jelizik a reggel közeledtét. Hajnal. Lassan ébred minden és mindenki. Anyukák kelnek fel, hogy előkészítsék a reggelit a családnak. Apukák indulnak munkába, hogy megkeressék a reggelire valót. Gyerekek ébrednek, hogy a várost átszelve bejussanak az iskolába, ahol sok hasznos és kevésbé hasznos dolgot tanulnak majd mind a tanároktól, mind pedig diák-társaiktól. A hajnallal kezdődik a nap. A hajnallal kezdődik az élet. A hajnallal kezdődik minden.

Várás, várakozás. Ez az, ami mindig velünk van, és mindent megelőz. Várunk a buszra, a munka végére, a kicsengetésre, a vacsorára. Várunk a barátunkra, a kedvesünkre. Várjuk a szebb jövőt. Várunk az ünnepekre is. Karácsonyra már hónapokkal előbb elkezdünk gyűjtögetni, vásárolgatni, hogy az ünnepre minden tökéletes legyen. A húsvéti sonkáról is időben gondoskodunk. Örök várakozásban élünk.

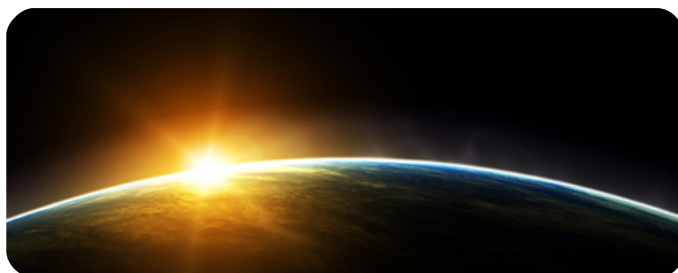
Hajnalvárás. Amikor azt várjuk, hogy valami új elkezdődjön. Hogy a sötétség



elmúljon, és új nap kelljen fel a horizonton.

A Húsvéti Hajnalvárás pedig igazán különleges. Új életet kezdhethetünk mindannyian, akik Jézussal vállaltuk a keresztet, és meghaltunk a világi életnek. Vele együtt feltámadhatunk. Húsvét hajnala az élet hajnala, az örök élet pirkadata. De ez nem kell, hogy egy naptárilag meghatározott időpont legyen. Még csak az sem feltétel, hogy hajnalban történjen. Isten kegyelméből bármikor ránk virradhat az új élet hajnala. Csak ne aludjunk át! Vegyük észre Isten megváltó munkáját az életünkben, és ne felejtsünk el rá válaszolni! Ne felejtsünk el hálát adni! Fogadjuk el, és éljünk Isten gyermekeihez méltó életet! Áldott feltámadást kívánok mindenkinek!

nóri



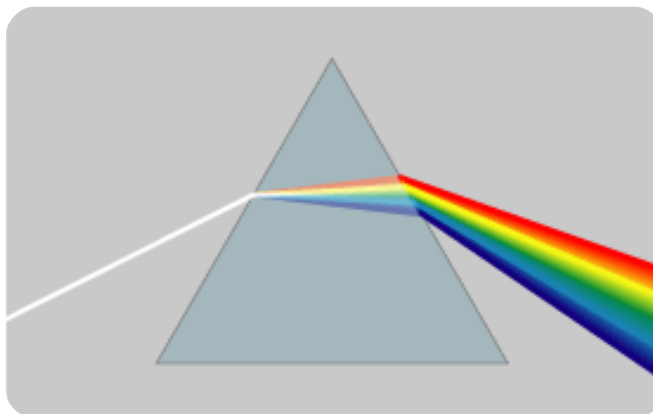
Színes szavak

A megismeréstudomány egyik alapkérdése a következő: a nyelv határozza meg, hogy hogyan látjuk a körülöttünk lévő világot, hogyan gondolkodunk; vagy a nyelv és a megismerés egymástól független?

Azt a tévhitet már korábban eloszlatták a kutatók, miszerint az eszkimóknak száz különböző szavuk van a hóra, tehát az eszkimók másként látják a havat, mint mi európaiak. Kiderült ugyanis, hogy az eszkimó nyelvekben sincs több kifejezés a hóra, mint mondjuk az angolban.

De itt van a színnevek esete, amely sokkal izgalmasabb, és az emberek gondolkodásában valami különlegesen titokzatos, nyelvektől független egységre mutat rá. 1969-ben végeztek egy kísérletet az alapszínnevekkel. Az alapszínnevek olyan színnevek, amelyeket gyakran és általánosan használunk, nem összetett szavak (a rózsaszín például összetett szó), nem csak egy bizonyos dologra vonatkoznak (például a szőke csak hajra), és nem csak egy színváltozatot jelölnek (például a türkiz a kék egy változata). A kísérlet eredménye megdöbbentő: az alapszínneveket minden nyelv a következő tizenegy közül választja: fekete, fehér, piros, sárga, zöld, kék, barna, rózsaszín, lila, narancs, szürke. Ráadásul nem is akármilyen sorrendben!

Nem minden nyelvben szerepel mind a tizenegy, például a magyarban a rózsaszín nem alapszínnév. A elnevezések viszont minden nyelvben egy szigorú rend szerint jelennek meg, ezt mutatja az ábra. Az ábrán jobbra lévő színnév csak akkor része egy nyelvnek, ha minden tőle balra lévő is része. A tizenegy névből összesen kettőezer negyvennyolc változatot lehet összerakni, a valóságban viszont csak harminchárom létezik.



Nemcsak, hogy ugyanúgy látjuk a színeket, hanem ugyanazokat az alapszíneket is használjuk függetlenül attól, hogy milyen nyelvet beszélünk. Javaslom tehát, hogy ha egy külföldivel találkozunk, akkor ne az időjárásról, hanem a színekről beszéljünk. Elmesélhetjük neki például ezt az érdekességet.

Vendég a háznál

Még a télen, hidegben, hóban történt. Egy madarat találtunk a földön lelassulva a falnál gubbasztani. Bizonytalán fázott, meg éhes is volt. Nem hagyhattuk ott.

Régebbi lakónk, egy tengeri malac aktuálisan üres ketrecét kapta meg, enni meg adtunk neki minden félélt, ami eszünkbe jutott: szotyolát, diót, mogyorót, almát, tepertőt. Néha úgy tűnt, de csak távolról figyeltük, mintha enne ezt-azt, talán diót leginkább. Merthogy pár óra után magához tért, aztán meg igen szűk lett neki a ketrec - egyszer ki is szabadult, egyből felrepült a szekrény tetején a könyvekre, aztán meg mikor visszatettem jól megcsípett. Nem holmi veréb volt, hanem egy meggyvágó hím, igen keményen tud csípni. A meggymagot is kettéroppantja.

Két napot lakott nálunk, azután elvitte egy ornitológus ismerősünk, mégiscsak jobb helye van szakembernél. No meg annyira összeszedte magát, hogy csúnya dolog volt rabságban tartani, ha nem szorul gondoskodásra. De mégiscsak jobb, ha hozzáértő dönti el, hogy ismét alkalmas a kinti életre - főleg ha még hó van és kevés táplálékot talál.

Rövid vendégség volt, de nekem élmény. Ritkán láthatok ilyen gyönyörű madarat ilyen közlelől, megtiszteltetés, hogy foglalkozhattunk vele. Talán ilyen a legtöbb igazi találkozás. Kis ideig örülünk egymásnak, gyönyörködünk egymásban, bár a madár bennem aligha és egy egyre ritkábban felbukkanó emlék marad. De mégiscsak így hatunk egymásra.

-mis



Ifjúsági Klub

Szombat este alkohol és füst nélkül, barátokkal. Egy hely, ahol összejövünk. Pingpong, társas, gitár, beszélgetés, film, programok: karaoke, Beugró, farsang, pizzasütés.

Gyere, ha elmúltál 14, és nem vagy még 24!

Gitársuli

Minden szombaton 14.00 órától (jelenleg) középhaladó csoportban tanulhatsz gitározni. Csak egy gitár kell és elhatározás.

Várunk 12-22 éves korig!

Alkotó hétvége

Május 22-24-ig ismét alkotóköri hétvége a KIE házban. Festés, tanulmányrajz, jó hangulat.

Gyere, ha fiatal, vagy felnőtt vagy, netán mindkettő.

Egy békéscsabai norvég

(2009. április 11-én Ragnar Simosennel történt beszélgetés alapján)

Ragnar Simonsen ötven év körüli családos ember, két felnőtt gyermek édesapja. Egy százharminc fős cserkészcsapat vezetője.

Helló Ragnar! Kérlek, mondj valamit az otthonodról, Jølsterről és az egyesületekről.

A Norvégia közép-nyugati részén található Skie-ban lakunk. Ez Jølster tartományban található, ahol kb. háromezren laknak. Ez a táj a fjordok és a magas hegyek hazája. Nem itt születtem, a feleségem miatt költöztem ide. Nemsokkal ezután egy cserkész csoportot alapítottam itt, melynek a mai napig vezetője vagyok. Évente közel száz programunk van; sokat kirándulunk, sátorozunk.

Úgy tudom, sok külföldi utat is szerveztek?

Nagyszabású utazásokat 1978 óta rendszeresen szervezünk. Az utazások költségének nagy részét a gyerekek, a fiatalok saját munkájukkal teremtik elő. Az első út végcélja az Északi-sarkkör volt. Emlékszem, meglehetősen hideg volt, esett a hó. Az egyik gyermek viccesen felvette, hogy legközelebb inkább a Szaharához menjünk. Kapva az ötleten, következő utunk Marokkóba vezetett, tizenegyezer kilométert megtéve. Az utóbbi időben négy évente szervezünk Európa-körutakat. Legutóbb tavaly jártuk

be a kontinenst. Még Békéscsabát is érintettük, és két éjszakát itt is töltöttünk, összesen negyvenkilencen. Egyébként a norvégok – jólétükhöz mérten – nagyon sokat utaznak. Ebből eredően már a tíz év körüli kis gyerekeknek is képzést szoktunk tartani az utazás fortélyairól, legfontosabb tudnivalókról, arról, hogyan kommunikáljanak vészhelyzetben.

Mikor találkoztatok először békéscsabaikkal?



Az első ESG (European YMCA Scouting and Jungschar Group = Európai KIE Cserkész és Nyomkereső Csoport) táborban 2000-ben Franciaországban. Utána egy másik ESG-rendezvényen Litomyšlben. 2002-ben kilenc békéscsabai fiataalt hívtunk meg egy norvég nemzeti cserkész táborba. Azóta többször mi is látogatást tettünk Békéscsabán.

Hányadik alkalommal jársz városunkban?

Ez már az ötödik alkalom. Most már úgy tekintek Békéscsabára, mint második otthonomra.

Többünkben felvetődhet a kérdés, hogy miért pont Békéscsabával van ilyen jó kapcsolatokat?

Ez nem egy tervezett kapcsolat. Az élet hozta. Úgy gondolom, hogy azért keltette fel a figyelmünket ez a település és az itt élő KIE-s társaság, mert teljesen más itt a környezet, a kultúra, a hagyomá-

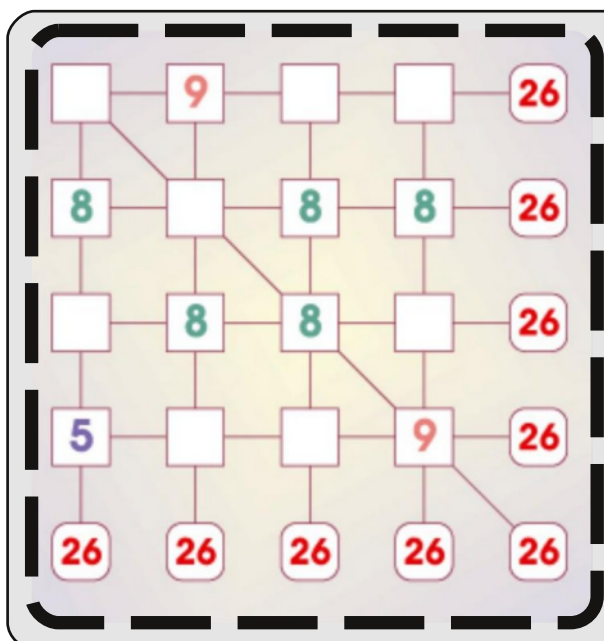
nyok, az ételek. Ugyanakkor a saját fiataljainknak is szeretnénk bemutatni, hogy akkor is lehet boldogan élni, ha nem olyan tehetős családban élnek. A norvég fiatalok lényegében bármit megkaphatnak, amit szeretnének, egy évben akár tíz új nadrágot is vásárolnak.

Ebben az évben újabb meghívást kapott az egyesületünk Norvégiába. Miről is szól ez a meghívás?

Tizenhat fiatalnak szeretnénk lehetőséget adni, hogy egy hetet eltöltsenek a mi fiataljainkkal. Kirándulásokat és közös programokat tervezünk. Bízunk benne, hogy a következő években is lesz majd még közös norvég-magyar program.

Békéscsaba, 2009. április

ska



Írjon az üres négyzetekbe 1-től 9-ig terjedő számokat úgy, hogy vízszintesen, függőlegesen és átlósan a számok összege mindig 26 legyen.
Kérdésünk: hányszor fog szerepelni az ötös szám?

Több, mint kosárlabda

Éppen egy rövid szünetet tartottam tanulás közben, amikor a kedvenc sportszatórnámon valami egészen újat láttam, ami először nagyon meglepett, de pár perc után már igazán élvezetes kikapcsolódást jelentett! Ami biztos: igazi sportőrültek számára találták ki az egyik legújabb labdajátékot, a slamballt. A recept a következő: egy kis foci, jó adag kosárlabda, egy-egy evőkanál jégkorong, és akrobatika ízlés szerint. Ezek mellett nem hiányozhat az erő, a kitartás és az ügyesség sem. És mit főztünk? Egy igazán látványos játékot, amit nem érdemes kihagyni!

A történet 2000 táján kezdődött, amikor is Mason Gordon, egy Diablo-őrült játékos és feltaláló fejében összeállt egy új labdajáték képe. A megvalósításban Mike Tollin (televíziós producer) segített, és együttműködésükkel körülbelül egy évvel később, Los Angeles egy elhagyott raktárépületében felépült az első slamballpálya. A játék kipróbálására az utcákon csellengő fiatal kosarasokat kértek fel, így az új sportágnak hamar lelkes rajongói lettek. Az első bajnokságot 2002-ben Los Angeles-ben rendezték, amit már számos televíziós csatorna is sugárzott. Öt évvel később a slamball már Európában is egyre több sportkedvelőt vonzott. A slamballt tulajdonképpen több „korábbi” sportág elemeinek kombinációjaként definiálhatjuk. A sportág alapja mindenképp a kosárlabda, azonban számos más készségre is szükség van. A

játék célja minél több pont megszerzése, kosárra dobással vagy zsákolással, és megakadályozni, hogy az ellenfél ugyanazt tegye. A zsákolás három pontot ér, míg a labda ellenfél érintése nélküli kosárba juttatása két pontnak számít. Az „eredeti” kosárlabdához képest ez a játék azonban nagyobb ügyességet, jobb fizikai kondíciót és precizitást igényel, ugyanis a pálya gumiból van! A kipárnázott kosárpálánk előtt négy gumiasztalt építettek be a pályába, a játékosok ezekről rugaszkodnak el, hogy a levegőben hihetetlenül látványos és akrobatikus mutatványokat bemutatva zsákoljanak, és szerezzenek három pontot csapatuknak. Az elvétett dobás vagy ugrás ellen a nézőket és szurkolókat a pályát szegélyező plexipálánk védi meg, ugyanúgy, mint a jégkorongnál. Persze itt is vannak alapvető szabályok, amiket ajánlatos betartani, hiszen három személyi hiba vagy két technikai hiba a játékból való kizárást vonja maga után. A játékidő két nyolcperces félidőre oszlik, köztük tízperces szünetet tartanak. Félidő után a csapatok térfelet cserélnek, és a labda feldobásával folytatódik a játék. Egy



csapat nyolc játékosból áll, közülük egyszerre négy fő tartózkodik a pályán a mérkőzés alatt. A játékosok három pozíciót tölthetnek be, ezek a következők: a handler (aki a labdát kezeli, ő a tényleges irányító), a gunner (a tulajdonképpeni góllövő) és a stopper (a védekező játékos, aki az ellenfél támadását blokkolja). A mérkőzések hihetetlenül fordulatosak, és a jelenlegi nyolc csapat erőpróbája garantált izgalmakat ígér.

Ezt a sportot nem csak hivatásos kosarasok játszhatják, bárki kedve szerint kipróbálhatja, azonban óvatosságnak kell lenni! Érdekes kisebb ugrásokkal kezdeni trambulínon, aztán a kellő rutin megszerzése után nagyobb pályán is lehet próbálkozni. Az élmény biztos, hogy nem hasonlítható máshoz, hiszen itt a gumipályán és a levegőben felváltva, sőt sokszor egyszerre kell manőverezni, így tuti, hogy felpörögsz! Felszerelések, amelyek elengedhetetlenek ehhez a játékhoz: kipárnázott kosárpalánk, gumipálya, és a zúzódások, törések és



egyéb sérülések megelőzésére szolgál a bukósisak, a könyök- és térdvédő.

Egy nagyszerű tipp az érdeklődőknek: akár trambulínon is gyakorolhatod a játékot, ugyanis Magyarországon sajnos még nincs kiépített slamballpálya. Legközelebbi hely, ahol kipróbálhatod: az Egyesült Királyság! Szóval ez a slamball! Ha ennél többre vágysz, akkor hetente egyszer láthatod a sportág legnagyobbjait Magyarország első igazi sportcsatornáján, de inkább menj le a barátokkal a legközelebbi kosárlabdapályára és játsszatok egy órát!

davide



A betűhalmazban 21 szót rejtettük el nyolc irányban: balról jobbra vagy jobbról balra, függőlegesen felülről lefelé vagy alulról felfelé, valamint átlósan. Keresse meg és húzza át a felsorolt szavak betűit, majd az át nem húzottakat olvassa össze balról jobbra és felülről lefelé haladva.

Megfejtés a 11. oldalon

Nyomor és luxus tőszomszédságban

A húsvéti várakozás hete izgalmasan telt. Vasárnap délelőtt reménnyel és kíváncsisággal teli indultam Békéscsabáról a Nógrád megyei városba, Bátorterenyére. Délután öt órára érkeztem meg, na igen, nincs közel. A vacsora után csoportmegbeszélés volt. Egyetemisták, tanárok és kutatók egy helyen, mind izgalmas várakozással teli. Egy kemény hét előtt állunk mindannyian. Gyermekszegénységi kutatást végzünk a környék településein. Harminc ember készül felmérni egy előre érezhető nyomor szintjét.

Másnap reggel három bátor csoporttársammal karöltve indultam a Cserhát és a Mátra között fekvő, közeli faluba. Kérdőívekkel a kezemben, táskával a hátamon és mosollyal az arcomon mentem be a polgármesteri hivatalba. A jegyző fogadott. Pár perc múlva a kérdőíveket lóbálva, táskámat erősen markolva és ijedt őzike tekintettel léptem ki a falu főutcájára. A rendíthetetlen szociális munkás most mégis megrendülten és kétségbeesetten kezdi meg az egyre érdekesebbnek ígérkező hetet. Az első nap jó tapasztalat volt. A sok roma származású ember között megszűntem magyarnak lenni. Olyan érzésem támadt, mintha nem is itthon lennék. Furcsa volt és egyben nagyon lelombozó. A szegénységet, a nyomort és a tehetetlenséget ebben a hármas kapcsolatában még sehol sem láttam



ilyen mélységében kibontakozni. Nem vártam luxust, palotákat és autókat, de házakat és némi rendezettséget igen. Ehelyett háznak még a legnagyobb jóindulattal sem mondható, düledező viskók, és mérhetetlen fejetlenség fogadott.

De nem hagyhatom szó nélkül a kivételt sem. Azt, aki nyugati autóval, kamerákkal felszerelt, cifrábnál cifrább házzal mutatta a jólét kicsiny jelenlétét. Ég és föld lakik egymás tőszomszédságában. Míg az egyik gyerek márkás cipőben és rendes ruhában jár, addig a másik cipő nélkül egy hosszú és fájdalmas élet által rongyossá hordott pólóban rohangál, nem találva helyét. Felháborító és érthetetlen ez az egyveleg. Nem törődve a bennem felgyülemlett kérdésekkel és válaszokkal, folytattam a kérdőívezést. A felmérésből majd úgyis minden látszódni fog. Vagy mégsem?

Pörgés

A hiba mindig feltűnő, amíg nincs gond, addig észrevétlenek a dolgok. Így van ez a mozgással: ha már észrevevesszük, hogy valami húzódik, kattog vagy feszül, érdemes jobban odafigyelni rá. Ám utána, csak óvatosan!

Az meg szintén nem jó jel, ha valami nyikorog. Pedig a legtöbb mozgásnál ez egy idő után előfordul. Újabban a hintaszékünk is nyekereg, pedig nincs agyonstrapálva, nem sok időnk van ringatózni, kerékpárom is nyöszörög olykor, pedig nem nagyon híztam mostanában, és a bárszékek közül is az egyik bizonyos mozdulatokra panaszos hangot ad.

Hogy milyen bárszék? Nem egy friss hír, de azért örömteli, hogy a KIE-házban a pult előtt van már három bárszék. Nagy előrelépés volt ez. Mindjárt használhatóbb lett a pult. Kényelmesen oda lehet ülni, könnyedén egymás, a pult vagy az aktuálisan pingpongozók felé fordulni. Sőt, ki lett próbálva: még pingpongozni is lehet a bárszékekről. Meg komoly fizikai kísérleteket folytatni a perdület megmaradásával kapcsolatban, amihez főleg pörögni kell. A magassága is állítható, lehet vele nagyozni meg kicsinyelni. Előtte nem is sejtettem, milyen hasznos és változatosan használható egy ilyen bárszék.



Örömhír még, hogy most nyitvatartási időben ingyenesen kipróbálható. De biztató, hogy még csak az egyik nyikorog.

-mis

SEREG; MÁTYÁS KIRÁLY ZSOL- DOS HA- DÁNAK NEVE	SORS- JÁTÉK FECSE OTTHONA	?	PÁRBE- SZÉDES FORMÁJÚ VERS	MAGAD	MEG- RÉMÜL
DALT ELŐAD					
KEREK- DED TA- VACSKA				APRÓ	
ZENIT	GERMÁN ISTEN				
PANASZ- DAL	LANTÁN				
TOLNA MEGYEI TELE- PÜLÉS					

A 9. oldali rejtvény megfejtése:

ábécéskönyv, aszkéta, asztronómus,
barnásvörös, bosszúálló, botcsinálta,
búcsú, fricska, lipcse, odakint, oszlop,
paplan, párás, passzív, poén, strá-
zsa, szappanhab, szívdobogás, szóda,
tivornya, tizenéves

Porondszínház az „evangélikus udvarban”

Szokatlan látvány fogad bennünket májustól a Luther utcai evangélikus udvarban: a Békés Megyei Jókai Színház cirkusz-sátorban adja elő a világhírű musicalt, az AIDA-t. A kezdeményezés rendhagyó, már csak azért is, mert a pénteki és szombati előadások után éjszakai tárlatvezetés várja az érdeklődőket a Munkácsy Mihály



Múzeumban. És aki az Egyiptomi halotti kultusz emlékei című kiállítás megtekintése után megéhezik, a Békés Megyei Gasztronómiai Team egyiptomi ételkülönlegességei páratlanul izgalmas kulináris élményt nyújtanak. Mindemellett a vállalkozó szellemű nézők aktívan, beöltözve, sminkben akár közre is működhetnek a musical-előadáson. Ehhez csupán előzetesen regisztrálni kell a színház honlapján.

AIDA-premier Békéscsabán a Luther utcai evangélikus udvarban, május 8-án!

Sz. Á.

Aranyköpések

A világon három ember létezik, aki tud számolni és aki nem.

Olyan hülye vagyok matekból, hogy nem tudom elosztani a 6-szor 5-öt.

Hiányzott, mint léggömbárusnak a nyílzápor.

A tapasztalat olyasvalami, amihez csak közvetlenül azután jut az ember, hogy szüksége lett volna rá.

Addig amíg a főnököm úgy tesz, mintha jól megfizetne, addig én is úgy teszek, mintha jól dolgoznék.

Van egy jó és egy rossz hírem. A rossz az, hogy nincs is jó hírem.

Ne vezess túl gyorsan, mert még lemarad az őrangyalod.

Örökké akarok élni! Eddig sikerült...

A processzorok füsttel működnek. Ha kijön belőlük a füst, nem működnek.

Hm, nehéz az élet... vasalni a nadrágba.

A legénylakás az a hely, ahol a szobanövények már mind kiszáradtak, de a hűtőben már csírázik valami.

Addig röhögünk a főnök viccén, amíg megértettük, hogy az a mai feladat.